

som der kunde være Tale om at bruge som søyndige Bistidder efter denne Lov. Som jeg sagde, er det kun med stor Betænkelse, at jeg er gaaet ind paa denne Forandring i Landstinget, fordi jeg tror, at Søforklaringer og Søforhør ere netop de Rets handlinger, ved hvilke det er mest nødvendigt at have søyndige Medlemmer til Medhjælp. Hvorvidt det skulde kunne gaa an og kunde hjælpe noget synderlig, om man fik Berettigelse til at lade sig nøje med et søyndigt Medlem, hvor det var vanskeligt eller umuligt at tilkalde flere, skal jeg ikke bestemt udtale mig om; dersom noget saadant overhovedet vil blive foreslaaet, maa det komme til at foreligge som Vædringsforslag til anden Behandling og undergaa Prøvelse i et Udvalg. — Hvad Forholdet mellem § 1, andet Stykke, og § 10 angaar, mener jeg, at Forholdet er dette, at i § 1, andet Stykke, er der givet Formanden Vædring til at foretage de til Fremme af en Underøgelse fornødne Foranstaltninger, der er jo ikke egentlig tænkt paa det Tilfælde, som omhandles i § 10, nemlig at der under et Søforhør opkommer noget, som giver Anledning til en kriminel Forfølgning, men man har jo nærmest tænkt paa saadanne Tilfælde, hvor Spørgsmaalet er om almindelige kriminelle Sørætsfager. Jeg antager ikke, der kan være nogen Tvivl om, at Bestemmelsen i § 1 har en saadan Vidde, at den berettiger Formanden til f. Eks at anholde og sikre sig Genstanden, hvormed en Forbrydelse er forøvet eller andet saadant. Det er jo netop det, som der siges til. Hvad § 10 angaar, saa er Bestemmelsen i den nødvendig og har den Betydning, at den siger, at Retten kan træffe disse Foranstaltninger, naar der under et Søforhør fremkommer Omstændigheder, som tyde paa, at der foreligger et Forhold, som kan medføre Strafsansvar for Skipperen eller andre. Der er jo Retten nu en Gang til Stede, og det er derfor altsaa det naturlige Udtryk at sige, at Retten har at træffe de Foranstaltninger, som maatte være fornødne, ikke Formanden, men Retten, som er forudsat at være samlet og til Stede. Jeg ser derfor ikke, at der kan være Tvivl om, hvoreledes Forholdet er mellem disse to Paragraffer. — Hvad angaar den Bemærkning, som fremkom fra det ærede Medlem for Bræsto Amts 3dje Valgkrets (Beth), at han ikke syntes om den Bestemmelse, som var sat ind i Lovens § 8, og som gik ud paa, at Retten, naar den dertil fandt Anledning, kunde bestemme, at hvert Skipperen eller hans befuldmægtigede maa overvære Mandstabet's Forklaring, da er det, tror jeg, en meget hensigts-

mæssig Bestemmelse, og en Bestemmelse, som vanskelig kan undværes. Jeg antager egentlig, at Lovforslaget, saaledes som det oprindeligt var affattet, ingenlunde udelukkede dette, men naar man nærer Tvivl derom, mener jeg, at det er rigtig, at det siges, thi det er en meget vigtig Ting ved Søforklarings Afslæggelse eller kan i det mindste i mange Tilfælde være det, at Folkene undtages den Indflydelse, som Skipperen kan øve over dem. Der vil jo i Reglen foreligge en Forklaring fra Skipperen, og hans Ønske maa som Følge deraf gaa ud paa, at den i et og alt skal bekræftes af Folkene, derfor kan det meget let hændes, at hans Tilstedeværelse, naar Folkene skulle afgive deres Forklaring, vil udøve et Tryk paa dem, saaledes at de ikke ret tør rykke ud med Sproget, for saa vidt Skipperens Forklaring ikke er nøjagtig, men maa fraviges paa enkelte Punkter. Ved dette Spørgsmaal er der kun Tale om Søforklaring, saa det er noget, som ikke angaar de almindelige Regler om Vidneforklaring og Vidneforhør, den almindelige Regel maa jo uden for Søforklarings Omraade vedblive at være den samme som hidtil, nemlig at Parterne ere berettigede til at overvære Vidneforhøret og stille de sædvanlige Krys-spørgsmaal. Jeg skal ikke opholde mig videre ved de Enkeltheder, som ere berørte, idet jeg som sagt forudsætter, at Sagen vil blive gjort til Genstand for en nærmere Behandling, hvad Detaillerne angaa.

Rein: Hvad Forfællen mellem §§ 1 og 10 angaar, kan jeg ganske henholde mig til, hvad der blev udtalt af den højtærede Justitsminister. Det samme gælder det Punkt i § 8, som blev berørt af det ærede Medlem for Bræsto Amts 3dje Valgkrets (Beth). Jeg skal kun dertil føje, at det ny, der er kommet ind i Landstinget, henhører under det Begreb af Vædringer, som jeg tillod mig at betegne i al Korthed som noget, der maaste kan siges at være overflødig, men i alt Fald er usfadeligt. Thi det er nemlig min Mening, at selv om den Tilføjeelse ikke var sat i tredje Stykke af § 8, saa maatte den i det første Punktum af det nævnte Stykke give Regel utvivlsomt føre til, at man kunde afhøre Vidnet uden Tilstedeværelse af andre. Skipperen er, naar alt kommer til alt, selv et Vidne ved den Lejlighed og ikke andet, og det kan være af overmaade stor Betydning, at Skipperen og andre vedkommende ikke ere til Stede ved en Søforklaring; det tror jeg ingen, der sender Forholdene, vil kunne benægte. Noget af det væsentligste ny, der er foreslaaet i